

Szerkesztői előszó

■ A lapszám szerkesztőiként úgy gondoltuk, hogy a *Korunk*, amelyben egykor Polányi Károly, Sinkó Ervin, Ferenczi Sándor, Jászi Oszkár és Lukács György is publikált, ma is képes reprezentatív és aktuális képet nyújtani a magyar filozófiáról. Irányadó szempontként azt választottuk, hogy „holt szerzők gondolatainak történeti leltára” helyett a mai (európai és magyar) kultúrában szellemileg hatékonynak bizonyult filozófusok gondolati teljesítményeire összpontosítsunk. Az itt „megszóllaltatott” magyar filozófusok gondolatai a jelenkori filozófiai és kulturális jelenségek értelmezésében nagy valószínűséggel felbukkannak, vagy éppen a magyar filozófiai hagyomány kritikai értelmezésében jelenthetnek számunkra referenciát. A válogatás természetesen az így indokolt kritériumon belül is elkerülhetetlenül szűk és esetleges.

Fontos szempontnak tekintettük, hogy „nem antikvárius” szemléletű, hanem előzményekre érzékeny, de kritikus írásokat publikáljunk kortárs magyar filozófusok problémafelvetéseiről, filozófiai orientációik sajátosságairól és az európai filozófia áramlataihoz fűződő viszonyukról. A lapszám végső szerkezetének kialakításában természetesen nyitottak voltunk szerzőink javaslataira is. Kiváló javaslatokat és sok segítséget kaptunk, de így adódhatott az is, hogy néha többen is ugyanazt a szerzőt választották témául, ám nyilvánvalóan munkásságának más-más oldalát. Mindent egybevetve a lapszám sokoldalú képet mutat a magyar filozófiatörténet legutóbbi korszakának eleven hagyományairól. Ennek a képek hangsúlyos pontja a nemrég elhunyt kiváló filozófus, Tengelyi László magyarul és a nemzetközi filozófiai fórumokon is jól ismert életműve.

U. Z. I. – R. L.

